

עשר המכות באו מהמלכות

וסוד הדבר, שכל עשר אותות שעשה הקדוש ברוך הוא, כולם היו מתוך יד החזקה [מז], ויד ההיא התגברה על כל אותן המדרגות של השר שלהם, כדי לבלבל את דעתם, ולא היו יודעים לעשות דבר.

זוהר חלק ב' פרשת וארא דף כט ע"ב

הצפרדעים בתוך התנורים

"וַיֵּט אֱהֲרֹן אֶת יָדוֹ עַל מִימֵי מִצְרַיִם וַתַּעַל הַצִּפְרָדִּיעַ", אחת היתה, ושרצה, ונתמלאה הארץ מהם, והיו כולם מוסרים עצמם למות באש, שכתוב: **"וּבִתְנוּרֶיהָ וּבְמִשְׁאָרוֹתֶיהָ"**, ומה היו אומרים: **"בָּאֵנוּ בָּאֵשׁ וּבַמַּיִם וַתּוֹצִיאֵנוּ לָרוּחַ"** (תהלים סו, יב).

ואם תשאל, אם כן איזה נזק היה למצרים בזה שנכנסו לאש כל אותן הצפרדעים, אלא שנכנסו כולם לאש והלכו בתנור ולא מתו, ואלה שמתו מה היו עושים, כשהיה הלחם בתנור, נכנסו בתוך הלחם, והיו מתבקעים ויצאה מהם שריצה על אחרים ונבלעה בהלחם, כשאכלו מן הלחם זה הפת לחם נהפך לצפרדעים במעיהם, ורקדו וקרקרו שם עד שמתו המצרים, וזה היה קשה להם מהכל.

פרעה לקה ראשון

בא וראה, כתוב: **"וַיִּשְׂרֹץ הַיָּאֵר צִפְרָדִּיעִים וַעֲלוּ וַבָּאוּ בְּבֵיתָהּ וּבַחֲדָר מִשְׁכַּבָּהּ וְעַל מִטָּתָהּ"**, פרעה נלקה לראשונה מכולם ויותר מכולם, יהי שם האלהים מבורך מן העולם ועד העולם, שהוא פוקד מעשי האנשים בכל מה שהם עושים.

זוהר חלק ב' פרשת וארא דף ל ע"א

תמונה של שרה היתה בחדר המטה של פרעה

פרעה הראשון, כאשר נלקחה שרה אליו, קרא לאומנים וציירו תמונה שלה בחדרו אצל מטתו על הכותל, לא נחה דעתו עד שעשו תמונת שרה בחקיקת עץ, וכאשר עלה

זיו הזוהר

מז. היינו מדת המלכות דקדושה שיש לה עשר ספירות כנגד עשר אצבעות הידים.

על מטתו העלה התמונה עמו, וכל מלך שבא אחריו היה רואה אותה התמונה מצוירת בצורה, ובא לו שחוק מזה, וכאשר עלה על מטתו היה נהנה מן הצורה הזאת, לפיכך המלך נלקה כאן יותר מהכל, זהו שכתוב: **"וּבַחֹדֶר מְשֻׁכָּבָּהּ וְעַל מִטָּתָהּ"**, ואחר כך **"וּבְבֵית עֲבָדֶיהָ וּבְעַמָּהּ"**, ובכולם לא כתוב על מטתם, אלא לו בלבדו.

גודל מכת הצפרדעים

רבי אבא אמר, העלה הקדוש ברוך הוא על פרעה את הצפרדעים שקולם אין משתכך תדיר, לפי שהתגבר על עם הקדוש שקולם אין משתכך יומם ולילה מלשבח להקדוש ברוך הוא, ולא היו אנשי מצרים ביכולת לספר זה לזה, ומהם נשחתה הארץ, ומקולם היו התנוקות והילדים מתים, ואם תשאל מדוע לא יכלו להרגם, אלא אם הרים איש מקל או אבן להרוג אחת, נתבקעה ויצאו שש ממנה מתוך מעיה, והלכו ונקרו בארץ, עד שהיו נמנעים מלקרב להם.

זוהר חלק ב' פרשת וארא דף ל ע"א

השר הוכה למעלה ולא היה לו כח להוציא אלא כינים

"וַיֵּט אֱהֲרֹן אֶת יָדוֹ בַּמַּטֵּהוּ וַיַּךְ אֶת עֵפֶר הָאָרֶץ וַתְּהִי הַכֶּנֶם בְּאָדָם וּבַבְּהֵמָה". בא וראה, כל פרי שצומח בארץ, מן כח הממונה שלמעלה המשפיע עליה הוא בא, והכל הוא כדמיון שלמעלה.

האופן איך יצאו הכינים

ובא וראה שבעה רקיעים עשה הקדוש ברוך הוא, כדמיון זה ז' ארצות, והן גבולות הנפרדים במקומותם, ז' רקיעים למעלה ז' גבולות הארץ למעלה^[מ], כדמיון זה למטה נפרדים מדרגות, ז' רקיעים וז' גבולות ארץ, וביארו החברים בענין ז' ארצות שהן כמדרגות הסולם זו למעלה מזו^[מט].

ואותן ז' גבולות הארץ שלמעלה, כל אחד ואחד נתחלק לעשר, והם נפרדים לע' שרים הממונים על שבעים אומות, ואלו הארצות שהן גבולות כל עם ועם, סובבות לארץ הקדושה של ישראל, כמו שכתוב: **"הִנֵּה מִטָּתוֹ שְׁלֹשְׁלֹמָה שְׁשִׁים גְּבָרִים סָבִיב לָהּ"** (שיר השירים ג, ז), ועשרה בתוכם נעלמים^[ג], והם כולם שבעים הסובבים לארץ הקדושה, כל זה הוא למעלה, וכדמיון זה למטה.

וזהו הזוהר

תבא השפע לאותו חלק הארץ. **מט.** לפי דעת חכמי הגעאגרפיה הכוונה על התחלקות כדור הארץ לז' חלקים שהם אזיא אפריקא אירופא אוסטרליא אמעריקא ועוד ב' חלקים של ציר הצפוני וציר הדרומי. **ג.** פירוש, שכל אחת כוללת עשר.

מח. ז' רקיעין היינו הז' ספירות של עלמא דדכורא המשפיעים שפע לארץ העליונה היינו מדת המלכות עלמא דנוקבא בתוך ז' תחומין שלה היינו הז' ספירות שלה, וכדמיון זה בעולם העשייה עולם הגשמי יש לכל חלק הארץ רקיע מיוחד שעל ידו

ובא וראה, זאת הארץ גבול חלק מצרים, בזמן ההוא הושיט הקדוש ברוך הוא אצבע שלו, ונולדו שלהובי אש בגבול ההוא, ונתיבשו כל אותן הגבולים המרוככים ממים, וכל ירק שצמח ממים שהיו נובעים, אז למטה נעשו כנים מעפר הארץ.

ימין ה' היא מכה השונאים

והרי נאמר שאהרן היה מכה אותם, אבל בשביל זה היה מכה אהרן, כדי להראות שימינו של הקדוש ברוך הוא משברת השונאים, כמו שכתוב: **"יְמִינֶךָ ה' תִּרְעֹץ אוֹיְבֶיךָ"** (שמות טו, 1), כדמיון זה עתיד הקדוש ברוך הוא להביא על העיר רומא הגדולה, שכתוב: **"וְנִהְפְּכוּ נַחְלִיָּה לְזֶפֶת וְעַפְרָה לְגִפְרִית"** (ישעיהו לד, ט), ועל כן, **"כָּל עֵפֶר הָאָרֶץ הִיא כָּנִים בְּכָל אֶרֶץ מִצְרַיִם"**.

המשך המכתב מעמוד כד

ויתקים, עכ"ל. וידוע שע"י למוד הזוהר הקדוש מציל את האדם ומשפחתו ממגפה ושערורות. (אמרי פנחס שער ו אות עג)

וכל הדורות הקודמים צידדו ועוררו הצדיקים את המוני ישראל לעסוק בזוהר בנוסף לנגלות התורה, ובוזה נצא מלוא חובתינו בהשתדלות להבאת הגאולה, כמו שכתב בספר דגל מחנה אפרים (פרשת בשלח): **"ובני ישראל יוצאים ביד רמה"** (שמות יד ח), ותרגומו: **"ובני ישראל נפקין בריש גליה"**, על דרך דאיתא בזוהר הקדוש **בספרא דא יפקון מן גלותא**, ועין שם שמבאר עוד יותר כשיתגלה הספר הזהר בדא יפקון מן גלותא. וזהו שמרמז בפסוק ובני ישראל יוצאים, הינו מן הגלות, כנוכר לעיל, ביד רמה, ותרגומו בריש גלי, ברי"ש ראשי תבות ר'בי ש'מעון ב'ן י'וחאי, גל"י, כשיתגלה ספרו הקדוש ספר הזהר, אז בדא יפקון מן גלותא, והבן.

על כן אני קורא לכל אחד מגדול ועד קטן לתרום מזמן לימודו לזכותו ולזכות כלל עם ישראל לעסוק בספרי הזהר דבר יום ביומו, ואני מבטיחו שיזכה להשתתף ולהמנות על מביאי הגאולה האמיתית בב"א. על כן בואו ונחזיק טובה להרה"צ הנ"ל שזוכה ומזכה רבים בהשתדלותו יומם ולילה להפיץ את **"אור הזהר"**, שאוסף ענקי במקצוע זה, עדין לא ראה אור הדפוס עד היום, להלהיב את לבות בני ישראל קדושים, לעסוק וללמוד תמידים כסדרן את תורת הרשב"י, ב"ה שזכינו להתעוררות הגדולה בארץ ישראל שמונה נכון להיום מעל לאלף שיעורים בהם עמך ישראל קדישא מתקבצים ולומדים יחדיו בספר הזוהר הקדוש, וא"א לתאר את גודל ההתעוררות שגשמת בני ישראל מקבלים על ידי למוד זה"ק להתקרב להקב"ה באמונה שלמה ולתשובה שלמה באמת, להיטהר ולהתקדש בקדושה של מעלה, זוכים גם לעורר התנא הקדוש הרשב"י שימליץ טוב בעדנו לפטור אותנו מן הדין, ויגולו עלינו מדת הרחמים, שנוכה לגאלה שלמה במהרה, אמן כן יהי רצון.

כעתירת ידידו דושה"ט

שלום קרויז

אב"ד דק"ק אודווארי

זוהר מגבא ומצלא

דרשה לחנוכה למוד הוהר הקדוש
מח"ס אצמון"ר משה למין שליט"א

לכבוד יומא דהילולא
של המקבל האלקי צדיק יסוד עולם
רבי מרדכי שרעבי זי"ע
ראש לעדת המקובלים
-כ' חשוון תשע"ב-

בישיבת המיישרה בבתי ים
י"ט חשוון תשע"ב לפ"ק

הצה"ק רבי יהודה לייב אשכנזי
(בעל הסולם) זצ"ל

הגהצח"ק המקבל רבי יהודה לייב אשכנזי זצ"ל נראה
שמלחמת עולם השנייה פרצה בעולם, ופחד גדול נפל על
הלכות שתגיע לארצנו הקדושה "להשמיד להרוג ולאבד
את כל היהודים מנער ועד זקן ונשים" ח"ו. על כן אמר:
היות ורבי שמעון בר יוחאי כותב פהר הקדוש, "בספרא דא
פקון מגלוינתא", כלומר, בספר הזהר יצאו מן הגלות, התחילו
לתרגם הזהר בלשון הקודש כדי שכל יהודי יוכל להבין
וללמוד את הזהר הקדוש, ואמר שביום שיצא לאור הספר
הראשון על הזהר הקדוש יהיה לרשע מפלה גדולה, וכך
היה ביום שיצא לאור הקנה הראשון מספר הזהר, אז היה
לו להרשע מפלה ונגמרה המלחמה של שליט הנאצי ימ"ש.
ולא הצליח זממו להגיע לארצנו הקדושה.
(עיין שבת נ"ה. ילקוט שופטים רמז ס"ח).

